

Jeg kan tilslutte mig udvalgets vurderinger. Forslagets § 1, nr. 15 (forslaget til § 42) udelukker ikke, at den enkelte kommune kan indføre en egentlig økonomisk-kritisk kontrol med dispositionskritik over for de kommunalpolitiske organer, men i konsekvens af de anførte synspunkter omkring det kommunale selvstyre er indførelsen af en revision af dette indhold fortsat frivillig for kommunerne.

Spørgsmål 12:

Vil ministeren overveje at lade spørgsmålet om, hvorvidt der kan ydes vederlag, efterløn og pension til udvalgsformanden, bero på glidende skala med hensyn til indbyggertal op til 40.000 i stedet for som foreslået en fast grænse på 40.000 indbyggere?

Svar:

Ifølge forslagets § 1, nr. 4 (forslaget til § 16, stk. 7) fastsættes bestemmelser om vederlag, funktionsvederlag og efterløn til formændene for de stående udvalg i de udvalgsstyrede kommuner i styrelsesvedtægten.

Det er forudsat, at størrelsen af disse ydelser fortsat vil afhænge af kommunens størrelse og de enkelte udvalgs arbejdsområder, se betænkning om kommunale styrelsesformer og kommunalpolitikernes arbejdsvilkår m. v. (side 162), og indenrigsministeriet må derfor ved godkendelsen af styrelsesvedtægterne påse, at der er et rimeligt forhold mellem disse størrelser.

Ydelserne til disse udvalgsformænd må derfor antages at blive bestemt blandt andet af kommunestørrelsen. Derimod er der efter den opfattelse som kommer til udtryk i ovennævnte betænkning, og som jeg kan tilslutte mig, ikke anledning til at indføre egentlige pensionsregler for formændene, da hvervet fortsat i almindelige udvalgsstyrede kommuner ikke skal være et heltidsjob.

Der er alene i amtskommunerne og øvrige kommuner over 40.000 indbyggere adgang til indførelse af mellemformsstyre efter § 1, nr. 17 (forslaget til § 65). Da der i disse kommuner tillægges udvalgsformændene et større funktionsområde, og der derfor forudsættes tillagt dem et større vederlag, tillægges formændene i disse kommuner også pension. Indførelsen af pension beror således ikke direkte på kommunens indbyggertal, men er en konsekvens af det nye mellemformsstyre

med dets øgede funktionsområde for udvalgsformændene, se herom tillige svaret på spørgsmål 15.

Spørgsmål 13:

Bør det ikke fastsættes, at de forskellige udvalgsformænd i en kommune bør have ensartede beløb i vederlag, efterløn og pension?

Svar:

Som anført i svaret på spørgsmål 12 er det forudsat ved lovforslagets udarbejdelse, at størrelsen af vederlag m. v. til formændene for de stående udvalg er afhængig af den arbejdsbyrde, der er knyttet til hvervet.

Da afgrænsningen af udvalgenes arbejdsområde fortsat – i såvel udvalgsstyrede kommuner som i kommuner, der måtte vælge det foreslåede mellemformsstyre – er et styrelsesvedtægtsanliggende, og således kan variere fra kommune til kommune, er der ikke grundlag for fastsættelsen af ensartede formandsvederlag direkte i loven.

Spørgsmål 14:

Bør der ikke gives mulighed for sekretærbistand til grupperne?

Svar:

Spørgsmålet om praktisk støtte og hjælpemidler m. v. fra kommunens administration til kommunalpolitikere behandles i betænkning om kommunale styrelsesformer og kommunalpolitikernes arbejdsvilkår m. v. kapitel VI, afsnit 8.

Med hensyn til støtte til medlemmerne anføres (side 189):

»Derimod er der efter gældende ret intet til hinder for, at kommunalbestyrelsen beslutter at yde en sådan støtte til dens enkelte medlemmer, når den har direkte forbindelse med det kommunale hverv, og ikke har politisk »slagside«. Som eksempler på en sådan støtte kan nævnes sekretærhjælp, kopiering, kursusstøtte, udlån af lokaler, telefonabonnement, evt. udklipsservice, materialer eller faglitteratur osv.«

Med hensyn til spørgsmålet om at stille støtte til rådighed for grupperne anføres det videre:

»Når støtten principielt må stilles til rådighed for de enkelte medlemmer, er det ikke